

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2012 ÅRG 44

Pris 30:-

Nytt liv spirar i Guds skapelse. Tillsammans kan vi i glädje sjunga:
Likt vårdagssol i morgonglöd gick Jesus fram ur natt och död till liv
förutan like. Därför, så länge världen står, det efter vinter kommer
vår också i andens rike.

Biskopens spalt

Mitt inne i Fastan närmar vi oss en av kyrkans största högtider – om det nu inte är den största.

Fastan är till för att hjälpa oss att uppleva det stora mysteriet, Kristi död och uppståndelse.

Jag vill välkomna dig till påskveckans gudstjänster vilka börjar med Palmsöndagens mässa då videkors välsignas och delas ut.

Vid Skärtorsdagens mässa inviger biskopen de oljor som används under kyrkoåret vid dop, konfirmation och prästvigning samt vid läkegudstjänst och sista smörjelsen.

Vid Långfredagens korta gudstjänst - Vördnad inför Korset - är altaret avklätt och tabernaklet tömt - Kristus är inte närvarande.

Vid Påskaftonens gudstjänst välsignas den nya elden från vilket påskljuset tänds.

Påskdagen firas med en jublande Mässa för Kristus är uppstånden.

Då jag för en tid sedan bläddrade i gamla Communio hittade jag nedanstående artikel vilken säger allt om

PÅSKENS BETYDELSE

Påskens huvudtanke eller centrala idé är Kristi segrande uppståndelse, andens seger över materien.

Om vi ser på denna centrala idé upptäcker vi, hur påskan, som (på vår sida om ekvatorn) sammanfaller med vårens ankomst, i sanning leder till det nya livet. Hur fullkomligt den harmoniserar med årstiden. Hur den bildar upptakten till en härligt växande tid i naturen.

På ett liknande sätt är påskan för oss människor en tid, då en väldig mängd av andlig välsignelse utsänds för att vederkvicka våra själar.

På påskdagen återspeglas, i var och en av oss, en glimt av den inneboende gudens seger. Varje år påverkas vi av detta. Det finns en andlig kraft inom oss, den universella kraften av Kristi uppståndelse. Det är denna kraft som kan driva oss fram till vår egen uppståndelse och andens seger över materien. Men de flesta av oss kan ännu inte tillgodogöra oss all denna utströmmande kraft på ett rätt sätt.

Men ju mer vi kan förnimma och förstå, av allt det som ges oss i påskens stora högtid, dess mer kan vi ta till oss av det, var och en på sitt sätt – ett förverkligande av Kristi uppståndelsens innersta betydelse.

Vi firar en åminnefest av den Kristus, som kom till jorden för lite mer än 2000 år sedan och hans uppståndelse från den fysiska döden.

Men i ännu högre grad måste vi försöka att erfara den Kristus, som är korsfäst inom var och en av oss. Kan vi sedan ”med våra andliga öron” höra det glada segerropet från Kristus inom oss, och känna de oemotståndliga vågorna av andliga impulser stiga upp i alla former av liv och manifestationer, då skall vi känna den uppståndne Kristus i våra egna hjärtan.

På grund av sin fullkomliga kärlek hade Kristus kraft att uppstå för att bli vårt Hopp, Väg, Sanning och Liv, bli bryggan mellan Gud och människor. Och på grund av denna sin kärlek kunde han uppstå inte bara som individ utan som Gud själv. Så fullständig var förverkligandet av hans enhet med Gud och därför med hela mänskligheten, att han blev den fullkomliga kärlekens symbol, den universella kärleken, på samma gång Gud och människa. Och därför hade han kraft att uppstå och vi med honom.

Så måste vi försöka känna samma enhet. En enhet som bara kan uppnås genom sann kärlek, tillsammans med de egenskaper som huvudtankarna under fastan, påskens förberedelse, talar om.

Då vi lärt oss att känna allt mer av detta andliga kärleksband, kommer vi att förstå och uppfatta den stora Kristusprincipen, som finns i djupast inne i alla själar, som klappar och brinner likt ett mäktigt hjärta genom hela det levande universum.

Men först måste vi känna denna kärlek djupt, djupt inom oss själva för dem, som är runt omkring oss, för hela mänskligheten, för att skapat. Vi måste lära oss att låta denna kärlekseld brinna i all sin skönhet och renhet för alla.

Allt eftersom vår kärlek tilltar i styrka så sprider den sig, och den gudomliga kärleken kommer mer och mer att överskugga vårt hem, våra vänner och närstående. För den vill omfatta alla dem som vi möter i vårt dagliga liv.

Så skall Kristus uppstå i våra hjärtan med allt större styrka allt eftersom påsk följs av påsk, år efter år.

Ju mer vi ger ut av denna gömda kärlekkraft, som han har givit oss, ju mer skall vi vara i stånd att förnimma

Hans närvaro i alla former. På samma sätt skall uppenbarandet av Hans kärlek i alla dess former hjälpa oss att stimulera kärleken i våra egna hjärtan, Kristi kärlek, som är korsfäst inom oss.

Då skall Hans kärleks rena skönhet flamma ut från oss i all sin härlighet och dess kraft läka och välsigna världen. Vi måste lära oss att dela Kristi arbete, vi måste ödmjukt följa i Hans fotspår. Vi måste som Han vara fyrbåkar i sorgens mörka hav och peka ut vägen till fridens hamn, där Han bor. Låt oss sträva att se denna Hans kärlek och dess återspeglning i allt levande. Då ska vi i sanning erfara Kristi uppståndelse inom oss i våra egna hjärtan. Vi ska erfara denna andens seger över materien, Kristi fullkomliga kärleksseger.

Pax et Bonum

+Sten-Bertil

Att tro - och att våga be

När blev jag Kristen? Det gick till så här: Sju år gammal började jag besöka barnavdelningen på Norrköpings stadsbibliotek. Jag hade lärt mig läsa redan vid fyra års ålder, så jag tog tidigt till mig böcker och var storläsare. Men jag gick inte direkt till barnavdelningens hylla med sagor utan spikrakt till bibliotekets avdelning "C", som står för religion. Jag tror jag törs säga att jag läste alla de böcker som fanns där. Alldeles särskilt fastnade jag för en serie om Jesu liknelser och underverk med enkla texter och illustrationer.

Jag lånade hem dem och läste dem om och om igen. Det fanns där något som speciellt fascinerade mig. Jag trodde utan ett ögonblicks tvivel på att Jesus hade gjort dessa underverk och jag kände på något sätt igen mig. Jag började läsa valda delar i Nya Testamentet. Så hittade jag en särskilt fin bok: "Min lilla bönbok. En skolflickas samtal med Gud" av Jeanna Oterdahl.

När min mormor, som var den enda troende i en annars sekulariserad familj, såg boken gick hon genast och köpte den till mig. Under många år var den min tröst när jag led av mobbningen i skolan. Jag tror inte boken finns att köpa idag, men den lär finnas kvar på bibliotek. Så upptäckte jag att jag var troende, ja en övertygad kristen. Och att jag kunde be.

Men tron behöver förnyas ibland, och så har skett under några genomgripande kriser i mitt liv. I början av tjugooårsåldern, när jag bodde i Uppsala, kom jag steg för steg ner i en svår kris, en depression med svår ångest och sömnlöshet. Jag såg ingen framtid. Jag konsumerade för mycket lugnande medel och sömnmedel, som på den tiden var giftiga barbiturater. Till slut blandade jag dem med alkohol.

Ångesten var outhärdlig och den var med mig dygnet runt. Jag har sedan fått höra att varken mina vänner eller personalen på studentläkarmottagningen trodde att jag skulle överleva. Men så en dag hände något. Jag kom till en punkt där jag insåg att jag bara hade två val: att leva eller att dö. Jag föll på knä och bad till Gud att rädda mig och att visa mig en väg ut. Omedelbart fylldes hela mitt väsen av en överjordisk kärlek och luften omkring mig brann som av eld. Något sades, men jag minns inte längre vad. När jag återkom till vanligt dagsmedvetande visste jag att jag var räddad och fylldes av glädje. Jag berättade om händelsen för min sambo, men han trodde mig inte. Men jag **VISSTE**.

Vägen som följde blev knagglig och svår, men den gick stadigt åt rätt håll. Läkaren tyckte jag skulle gå hos en terapeut. Jag hade tidigare provat på detta, men inte trivts med just den

terapeuten och därför slutat. En kort tid därefter satt jag på tåget hem till Uppsala efter en operaföreställning. En okänd man kom och satte sig på den lediga platsen bredvid mig. Vi fick mycket god kontakt och pratade om allt möjligt hela resan. När vi närmade oss Uppsala frågade jag vad han jobbade med. Svaret blev: "Jag är psykoterapeut på Sankt Lukasstiftelsen". Jag frågade: "Får jag gå hos dig?" Svaret blev ja. Och vi sågs för samtal varje vecka i tjuogo år.

Ytterligare en gång nådde jag ett tillstånd av djupaste förtvivlan. Jag hade separerat och bodde ensam. En kväll efter arbetet kände jag att mitt liv var totalt meningslöst och greps av fruktansvärd ångest. Det blev ännu en gång bönen som räddade mig. Jag bad helt enkelt Gud, att han skulle visa att han älskade mig.

Och något mycket sällsamt inträffade: Där jag låg på knä började främmande ord forsa ur min mun utan att jag reflekterade över vad jag sa, jag talade ett främmande språk utan att staka mig, och talet var snabbt och långt, det pågick kanske 3-4 minuter. När det slutat, förstod jag att jag hade tungomålstatat, och att det var Guds sätt att besvara min bön, att tala om för mig att jag verkligen var älskad.

Forts. sid 8

Ny värmekälla till S:t Mikael's och Alla Änglars kyrka.

Uppvärmningskostnaderna för vår kyrka har de senaste åren skjutit ordentligt i höjden genom de ständigt stigade priserna på både el och olja.

Samfundsstyrelsen har därför beslutat att värmepannan (olja och el) ska ersättas av en värmepump som visserligen är eldriven men tar sin värme från några djupa borrhål.

Årskostnaden för uppvärmning av kyrkan är i dag ca 65.000:- och med värmepumpen beräknas den sjunka till ca 17.000:-. Det gör att investeringen på 240.000:- är avskriven på 5 år.

Arbetena påbörjas före påskveckan och tar några dagar.

Adalvard

Troligen var Adalvard av tysk börd för han tjänstgjorde som dekan i Bremen när han stiger in i vår kyrkohistoria. De första uppgifterna om honom lämnades av Adam av Bremen och berättar om att ärkebiskop Adalbert av Bremen skickade Adalvard till Gamla Uppsala för att leda sveakungen Edmund den gamle in på rätta vägar. Det var nämligen på det sättet att kung Edmund motsatte sig mot ärkebiskopens maktutövning och försökte grunda en helt självständig kristen nationalkyrka. Själv var han känd för att ha ett begränsat intresse av den kristna tron. Det var meningen att Adalvard skulle ändra på detta, men det visade sig vara svårare än väntat.

Det blev en dålig start för Adalvard i Sverige för han var av naturliga skäl inte välkommen vid kung Emunds hov och den förste han mötte här i vårt land var kungens egen hovbiskop Osmund som var en engelsk benediktin som blivit biskopsvigd av kungen i Polen och Osmund var från början bryskt avvisande därför att delegationen inte hade fått sitt uppdrag av påven. Klart markerade han att han inte tog någon som helst notis om besökarna från Bremen och han bar vid en procession ett ärkebiskopskors framför sig som en ren utmaning! Till slut blev stämningen vid hovet så fientlig att Adalvard såg sig nödsakad att fly med hela sitt sällskap. De var glada över detta därför att de hade befunnits värdiga att lida smälek för Jesu namns skull, som Adam av Bremen skriver.

De kom så småningom med hjälp av västgötajarlarnas Stenkil till Västergötland där de mottogs av den danske kungen Sven Estridssons förskjutna gemål Gunhild. Hon tog gästfritt emot Adalvard och hans sällskap och efter en tid återvände Adalvard till Bremen med rika gåvor till ärkebiskopen. Under tiden han vistades i Västergötland gjorde han ett djupt intryck på västgötarna och han trivdes gott i deras sällskap.

När så småningom Edmund den gamle hade dött och Stenkil blivit kung kallades Adalvard till Skara att efterträda Thurgot och Gottschalk som biskop. Detta hände omkring år 1060 och han mot-tog med glädje kallelsen och stannade i Skara till sin död omkring år 1070. Som biskop i

Västergötland utförde han många märkliga upp-drag som så småningom ledde fram till hans helgonrykte. Han om-vände ”de vilda värmlänningarna” och han utsträckte sina kontakter till Norge, där han inbjöds av kung Harald Hårdråde och där utförde han sitt största mirakel. Det tillgick sålunda: En norsk kämpe, som blivit bannlyst för sitt sjöröveri, låg omulnad i sin grav sedan sjuttio år eftersom han avlidit under kyrkans bann. När Adalvard kom och löste honom från bannet, förmultnade hans kropp och blev till stoft. Då blev den norske kungen så gripen av denna händelse att han sände Adalvard tillbaka med så mycket pengar att han kunde friköpa 300 slavar, berättar Adam av Bremen. Biskop Brynolf Gerlaksson som var en av Adalwards efterträdare berättar i sin rimkrönika om att det var Adalvard som lade grunden till Skara domkyrka. Adalvard fick också sin grav inom dess murar och den blev således hans grav-kyrka. Biskop Brynolf berättar också att Adalvard ”sägs fullkomligt helig vara”, vilket antyder att han vördades som helgon av västgötarna. När Adalwards grav öppnades i sen tid fann man hans gravkalk med den berömda inskriptionen ”Adalwardus Peccator”, Adalvard syndaren. Den är Skara domkyrkas stora dyrgrip och ett av den svenska kyrkohistoriens märkligaste minnen!

Nästa folkliga helgon är: Bertil i Blidsberg, och om honom kan berättas att den fornforskande kyrkoherden Arvid August Afzelius i Enköping, mest känd för att tillsammans med Erik Gustaf Geijer ha utgivit ”Svenska

folkvisor från forntiden” i tre band. I ”Svenska folkets sagohävd”, som kom ut 1844, har han återgivit folkliga sägner också om heliga män och bland dessa nämns också helgonet Bertil av Blidsberg i Västergötland. Han berättar om Bertil och hans kamp med Kettil Okristen ”efter sägner bland folket!” Det finns inga andra källor till traditionerna om den helige Bertil. Om S:t Bertil av Blidsberg inte var Västergötlands förste martyr bland de fromma lekmännen, så måste han i alla fall ha varit en av de första. Den folkliga traditionen säger att hans historia går tillbaka till den allra första kristna tiden på 1000-talet och Bertil sägs ha mött martyrdöden i oron efter Olof Skötkonungs dop. Så här lyder historien:

Bertil levde i trakten av Redvigs härad och där härskade en storbonde vid namn Kettil Okristen. Han kallades så av de nyomvända kristna och själv ansåg han det vara ett hedersnamn. När han så småningom fick höra talas om att Olof Skötkonung låtit döpa sig så gjorde han uppror till de gamla asagudarnas försvar och med bland dem han kämpade emot fanns också Bertil från Blidsberg. Vem Bertil egentligen var vet man inte, men han kan nog inte ha varit någon obetydlig person för i så fall skulle traditionen inte ha bevarat hans namn ända från 1000-talets början fram till mitten av 1800-talet!

Riktigt vad som hände vet vi inte heller, men det berättas bara att Kettil Okristens män tog fast Bertil och dödade honom för hans tros skull. Afzelius berättar att socknens präster kunde peka ut Bertils grav och att gården Bertilsdal hade fått namn efter honom. Nu finns varken graven eller gårdnamnet längre bevarat, inte ens i folkminne.

Vi vet inte vad som är sanning eller inte om den helige Bertil, men kanske har Tryggve Lundén rätt i att Bertil av Blidsberg helt enkelt har fötts ur folkfantasin som en symbol för dem som dog i de första stora striderna då kristendomen kom till Västergötland.

Så här står det att läsa i Wikipedia på Internet!

Hämtad från "http://sv.wikipedia.org/wiki/Kettil_okristen"

Forts. sid 5

Adalvard -

Forts från sid 4

Kettil okristen, påhittad "jarl" i Östergötland. Uppgifterna om honom är av oklart ursprung men uppenbart sagostoff, eftersom Kettil bl a påstås ha låtit begrava sig tre år före sin död.

Kettil Okristen är en fiktiv person som i någon legenduppteckning uppges ha varit jarl hos kung Håkan Röde. Olaus Petri anger honom vara en av kung Sverkers förfäder, och Messenius berättar, att han varit häradshövding i Kind samt tre år före sin död ingått i sin grav, av fruktan att han annars skulle förledas att övergå till kristendomen.

Kettil Okristens uppror, ska enligt en uppdyktad folkslig legend ha varit ett uppror i Västergötland mot kristna i början av 1000-talet. Anledningen skulle ha varit missnöje med att asatron i allt högre grad övergavs för kristendomen. Enligt helgonlegenden om Sankt Bertil av Blidsberg gjorde Kettil Okristen uppror mot den nyinförda kristendomen.^[källa behövs] Ett av offren vid upproret skulle ha varit denne Sankt Bertil. Det finns dock inga historiska källor som kan styrka dessa uppgifter, som dessutom har stora likheter med legenden om Sankt Eskil och därför kan misstänkas vara en urspårad muntligt traderad version av den.

Denna artikel är helt eller delvis baserad på material från Nordisk familjebok, Kettil Okristen, 1904–1926.

Gittan

Dalums kyrka

Dalums absidkyrka från 1100-talet

Dalums absidkyrka från 1100-talet

De äldsta delarna av Dalums kyrka söder om Blidsberg är långhuset, koret och absiden vilka på 1100-talet uppfördes av sandsten i romansk stil. Absiden anses visa prov på inflytande från Lunds domkyrka.

Kanske var den som lät uppföra kyrkan en Ambjörn till det österut liggande Vinsarp, eller som det hette då - Vinsatorp.

Omkring 1300 byggdes kyrkan delvis om, förmodligen på order av biskop Brynolf i Skara, varvid en del av de gotiska elementen förstördes. År 1362 hette kyrkoherden Karl Bengtsson, Karoli Benedicti. Denne förekommer rikligt i de medeltida breven i samband med fastighetsaffärer.

Kyrkan med sin särpräglade arkitektur anses vara unik bland kyrkorna i Västergötland. I den äldre västgöotalagen står skrivet att det här i Redvägs härad fanns 24 kyrkor under 1200-talet.

På grund av den närliggande Å t r a n s strategiska betydelse låg Dalums kyrka i en bygd med ideliga besök av olika arméer av vilka en av dem tros ha bränt Dalums kyrka på 1520-talet, varvid det äldsta

tornet förstördes.

Det nya uppfördes i sten för att "bättre stå emot dylika mordbrännarförsök" och gav ett betydligt bättre skydd åt Dalumsborna. Även kyrkan i Timmele ett stycke söderut brändes år 1520.

Ett par km utanför Odense i Danmark finns ett annat Dalum, en socken med såväl nunnekloster som kyrka från 1100-talet.

Det nya uppfördes i sten för att "bättre stå emot dylika mordbrännarförsök" gav ett betydligt bättre skydd åt Dalumsborna. Även kyrkan i Timmele ett stycke söderut brändes år 1520.

Ett par km utanför Odense i Danmark finns ett annat Dalum, en socken med såväl nunnekloster som kyrka från 1100-talet.

Livsvisdom från ovan – en betraktelse

Jag vakande en morgon av att en klar och tydlig kvinnlig röst sade en mening som alltid kommit att stanna i mitt medvetande. Det som sades (och jag var fullt vaken) var detta.

Livets mening är att i strålande ödmjukhet leva sin längtan”

Så enkelt och klart uttryckt. Och så sant. Men att följa detta råd är inte alltid lätt.

Ödmjukhet är något man bara kan lära sig genom prövningar, t.o.m. hårda sådana. Att leva sin längtan – underbara

uttryck! – är naturligtvis det mest kloka man kan företa sig. I stället för att gräna sig över jordiska aspekter som pengar, relationer m.m. bör man i ödmjukhet överlåta sitt liv till Gud och våga hålla sin längtan kvar. En sådan inställning utesluter alla krav och stämmer bra överens med en annan lämplig avslutning på en bön: ”Herre låt detta ske mig om det är bra enligt din plan för mitt liv och samstämmigt med din vilja”. Jag tror att vi på detta sätt öppnar kanaler för andliga krafter, så att

de kan tränga genom det materiella och faktiskt på sikt uppfylla våra önsknings. Min egen erfarenhet efter denna ängels visdomsord, som för alltid rotat sig i mig, är att ett uppfyllande faktiskt sker, ibland efter någon månad, ibland efter halvår eller år. Det viktiga är att *hålla kvar ödmjukheten i bönen*, så att den inte innehåller några som helst krav.

”Maria kan vara vår förebild här: ” Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske mig som Du har sagt”. (Luk.1:38).

Boka i din almanacka och anmäl dig redan nu till

Sommarens kyrkoaktiviteter

Sommarsamling i Hed, Västmanland med fokus på:

Den Heliga Mässan och med samtal om "LKK, en kyrka i tiden".

Den 7-10 juli, den 11:e blir det en utflyktsdag till Ängelsberg.

Heds gamla skola i Byn Hed, norr om Köping mellan Kolsva och Skinnskatteberg.

Logi med vandrarhemsstandard, tag med sängkläder eller sovsäck och handduk. Sänglinne finns att hyra för 50:-.

Deltagaravgift: 400:-/person och dygn, utan övernattninng och frukost ca 250:-/person och dag.

Priset förutsätter att du hjälper till med matlagning/städning.

Utflykten kommer att kosta ca 200:-

Vegetarisk kost meddela om du önskar specialkost.

Anmäl dig till Nappe Holmström Björnius, Furustigen 3, 13334 Saltsjöbaden, 08-717 26 99, ordf.samf@lkk.se senast den 20 juni 2012.

Väl mött till dagar med gudstjänster, föredrag och intressanta möten.

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Sesshin i 3 dagar 23/7-27/7. Sesshin i 4 dagar 30/7-4/8

Upplysningar och anmälan: Evert Sundien
tfn. 08-332006.

Se även www.Kontemplation.se

Helgutflykt till Söderköping och Capella Ecumenica

lördag 11 augusti - söndag 12 augusti.

Varje år håller LKK en gudstjänst i kapellet på Västra Gärsholmen, en kopia av en medeltida församlingskyrka som byggdes på 50-talet av en eldsjäl med ekumeniska visioner på en liten ö i S:t Anna skärgård.

För att ge möjlighet till att träffas och umgås under mer avslappnade former träffas vi redan på lördagen med samling kl 17 (OBS tiden) på Vandrarhemmet Mangelgården i Söderköping. På kvällen ska vi umgås, besöka Söderköpings berömda glasscafé mm. På söndag morgon åker vi med båt ut till Capella Ecumenica för att fira gudstjänst.

Ytterligare upplysningar: Krister Fast 070-677 99 82
Bp Sten-Bertil 070-536 65 37

Övernattninng får var och en boka själv.

Följande vandrarhem rekommenderas:

Mangelgårens STF Vandrarhem Skönbergsgatan 48, 614 30 Söderköping.

Telefon: 0121-102 13

E-post: 012110213@telia.com.

Hemsida: www.svenskaturistforeningen.se

Se även www.soderkoping.se

Den svarte Kristus i Cusco

I december 2008 besökte jag staden Cusco i Peru. Cusco som var vad man kan kalla en huvudstad i det förkoloniala Inkaimperiet var också

Många av de gamla altaren och sidokapell som finns i katedralen lider av dåligt underhåll liksom byggnaden i stort. Men ingen kan besöka denna

Vördnaden för den svarte Kristus i Cusco kommer av att man anser att Kristus själv stillade en jordbävning som höll på att ödelägga staden år 1650. Jordbävningen avstannade nämligen när man under böner och åkallan av Kristus bar krucifixet i en procession genom staden. Krucifixet kallas med anledning av kopplingen till jordbävningen på 1600-talet för "Taytacha Temblores" eller "Señor de los temblores" vilket betyder "Jordbävningarnas Herre" och är Stadens beskyddare.

Som en åminnelse av jordbävningen genomförs årligen i samband med påskfirandet en procession med krucifixet under festivalliknande former. Man smyckar processionsplattformen och Kristus själv med röda blommor i girlander och vackra textilier. Under denna procession hyllas Kristus idag på liknande sätt som man under Inkatiden med årliga processioner hyllade de avlidna inkahärskarnas mumier. Mumierna förstördes av erövrarna i syfte att förstöra den förkristna kulten av vad man ansåg vara avgudar. Kanske förvånades de kristna missionärerna över hur lätt de erövrade folken kunde uppmuntras att vörda både Kristus, den Heliga Jungfrun och helgonen.

Kapellet i den mörka katedralen lyser som en juvel. Kristus ser med ömhet och smärta ner på de bedjande.

Och enligt traditionen viskar Kristus till de som kommer till honom för att be.

Taytachis

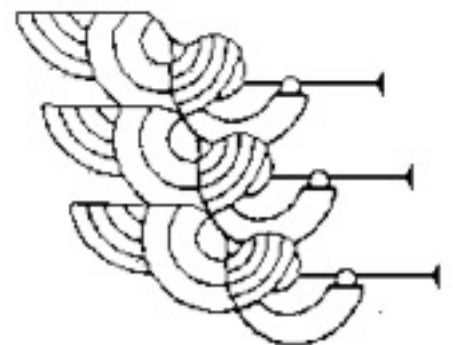
centrum för den förkristna religionsutövningen. Efter Inkarikets fall fortsatte staden att ha en central betydelse både administrativt och religiöst. De gamla helgedomarna vandaliserades och i många fall byggdes i deras ställen kyrkor och kloster.

Cuscos katedral är byggd på grunden till den byggnad som både var tempel för den förkristna religionens högste metafysiske gud, Wiracocha, och residens för inkahärskarna. Den storslagna byggnaden har under århundradena blivit en plats där otaliga religiösa konstföremål samlats. Det gäller målningar, skulpturer, altaren och även en del kultföremål från förkristen tid har smugit sig in i katedralens hörn.

ärevördiga byggnad utan att bli berörd i sitt innersta. Man känner av "närvaron" i varje fiber i sin kropp.

I ett sidokapell finns ett av katedralens viktigaste och mest vördade föremål. Det är ett stort processionskrucifix som enligt traditionen skänkts till Cusco av den Tysk-Romerske kejsaren och kungen av Spanien Karl V. Träskulpturen är mycket mörk, nästan svart och detta har gett den namnet, den svarte Kristus. Ofta hävdas det att träet har mörknat av ålder, rökelse och att det brunnit så många ljus framför bilden under årens lopp. Självt är jag inte säker på att detta är orsaken till att skulpturen är så mörk, den ser nämligen ut att vara avsedd att vara så mörk.

Krister Fast

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-6562665. e-post: skt.mikael@lkk.se.
Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst Krister Fast,
Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta
tel. 070-677 99 82

GÖTEBORG

Kontaktperson: Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

UPPSALA, SALA

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst Jonas
Anundi, 08-724 94 11 Pg 442 00 00-4.

LUND

S:t Rafaels Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-288 48 77

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99, Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop James A. Zinzow

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och
församlingarnas verksamhet kan du
få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer per
år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 100 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Krister Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01
91
Carina Carlström 0551-22 480

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 2-2012 är
den 27 maj 2012.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstenvägen
11G, 75240 Uppsala, tel.018-550191

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 100:- på
postgiro 88 82 44-1.

Läsare bosatta utanför Sverige kan endast erhålla Communio via e-post - gratis.
Pren. på communio@lkk.se

För medlemmar i nedanstående församlingar ingår Communio i medlemsavgiften:
S:Mikaels församling Maria församling i Västerås

Att tro -

Forts från sid 3

Tungomålstal förekommer ju inte i vår kyrka och jag har aldrig sedan denna händelse upplevt det igen. Men fenomenet är beskrivet i Nya Testamentet och jag kommer aldrig att glömma dem märkliga upplevelsen. Bönens makt är stor! Men man måste använda den fria viljan och ta första steget och vända sig till Gud. Under förekommer ständigt - mitt i vår vardag! Om du överlämnar din situation i Guds hand helt utan förbehåll förmår han allt!

Dag Kyndel